

CURACAO

Agenda

Botica's: Otrobanda: del Pueblo, tel. 23718; Punda: Bolivar, tel. 13929.
Bioscopen: Roky: 19.00 - 21.00 Hysteria; West-end: 19.00 - 21.00 Africa; Addio: Cinelandia: 19.00 - 21.00 Hotel-Drive-in: 19.00 - 21.00 Frankenstein conquers the world; Asiento: 20.30 Filmilgavorstelling: La Vie de chateaux en Lucebert - theater Asiento.

Cine-truck: Hedenavond te Brieven- en morgenavond te Zuid Bonam.
Diversen: Tentoonstelling

de INCE - Casa Venezuela.
Vergadering: 20.15 Jaarl. alg. verg. van aandeelhouders - Hotel Curacao - Hotel Curacao Int.

Filmilga: 20.30 La Vie Chateaux en Lucebert - theater Asiento.
Lezing: 20.30 door Israelische ambassadeur in Caracas Jaacov Doron - Flamboyant Beach Hotel. **OND:** How we can further assist Israel.

Heildronk: 20.00 tgv bezoek Mgr. J. J. Bernal aan Centro Social Catolico.
Cocktail: 18.00 Alliance Francaise - Flamboyant Beach Hotel.

DONDERDAG

TeleCuracao - 16.30 Secret storm 17.00 Batman; 17.30 Shell progr.; 18.00 Woody Woodpecker; 18.30 She-ma Israel; 18.45 Nieuws; 19.00 The time tunnel; 20.00 Wild Wild West; 21.00 Nieuws; 21.15 Combat; 22.15 FBI.

Emmestad

OS/Telecommunication - Kantoor open - 07.00 - 23.30 tel. 2307; 23.30 - 07.30 N. R. de Paula, tel. 0-35410 B.g.g. tel. 9.

Personnel service: - P. J. Plantijn Alexanderlaan 3, Rio Canario tel. 0-44062; B. g.g. tel. 9-9.
N.V. CSM-Ships agency - Kantoor open: 07.30 - 24.00 tel. 2551/2458.
Alleen voor dringende aangelegenheden - 00.00 - 07.30 tel. 9.

Aviation service - 23.30 - 06.30 M. S. Juliana tel. 0-43701.

Scheepsbericht

KNSM - Adonis 3 vn Houston nr New Orleans; Ammon 5 35 n Cuba nr Nassau; Archimedes pas 5 Flores nr Cristobal; Aristoteles 6 vn Bermuda nr Bridgetown; Attis 4 vn Sto Domingo nr Pto Cabello; Cere 5 455 wzw Ouessant nr Le Havre; Charis 4 vn La Guaira nr Guanta; Daphnis 5 te Kingston; Diogenes 3 310 n Fayal nr Curt; Ganymedes 6 vn Buena Ventura nr La Libertad; Hercules 6 vn Port of Spain nr Curt; Ladon 5 te Bridgetown; Marathon 6 te Pta Cardon; Medon 5 vn Port of Spain nr Georgetown; Mercurius 5 230 zw Azoren nr Antwerpen; Oranje Nassau 6 te Pto; Telamon 5 560 wzw Flores nr A'dam; Theron 5 490 w Azoren nr Point a Pitre; Triton 6 te Kingston.

Beursberichten

NEW YORK - Woensdag heeft de N.w. Yorkse effectenbeurs het stadium van besluiteloosheid achter zich gelaten, aangezien de makelaars nu de viering van Independence Day te rugkeerden. Bij het slot waren de koersstijgingen, variërend van fracties tot een punt, in de meerderheid. De handel herstelde zich van het lage peil van de afgelopen dagen. Enkele kringen suggereerden dat dit een teken was dat er 'n fundamentele stijgende tendentie op de beurs heerst, en zij merkten op dat er meer bemiddende economische factoren aanwezig zijn, zoals de gunstige verkoopcijfers van auto's over het laatste gedeelte van juni. Anderen noemden de stijging 'van technische aard'. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1444, daarvan sloten er 786 hoger, 445 lager en 213 onveranderd. De aandelenomzet bedroeg 9.170.000 stuks, de obligatiemarkt 13.790.000 dollar. Het Dow Jones-gemiddelde voor de industrie fondsen sloot op 864.94.

AMSTERDAM - De meeste hoofdfondsen sloten vriendelijker door lokale vraag. Cultures weinig veranderd. Scheepvaart vast tot zeer vast door lokale vraag en buitenlandse kooporders, staatsfondsen gemakkelijk.

BEURS VAN AMSTERDAM

Ned 1959 4 1/4 pct	87 1/2	Bergh/Jurgens	213	Thom./Drijver	89.50
Ned 1947 3 1/2 pct	71 3/8	V. Berkels pat.	137 1/2	Udenhout	127
Ned gem 58/59	87	Bredtrot, ver.	397	Vr machinerij	156 1/2
A'dam Rubber	65 3/4	Broeders	765	De Vries ijzer	105
H. V. A.	117	Calve	640 1/2	W-Fnoord-Br	155 1/2
A. K. O.	49.90	Kor Handelmij	156 1/2	Zw'berg-org.	180
Hoogovens	81.40	Excelsior	68 1/2	Bil. 2e rubriek	115
Philips	90.50	Fokker	385	Ant. Brouwerij	115
Unilever	90.60	Van Gelder	108 1/2	Ant. Verfabr.	118
Kon. Olie	126.30	V. d. Grinten	885 1/2	Elmar	131
KLM	362	Hagemijer Co	93.50	Sur. Brouwerij	131
KNSM	99	Heineken	522	Goldmies	119.40
Van Ommeren	186	Indoheem	28.20	Ned. Ant. 1959	82
Scheepv-unie	141 3/4	K. N. Papier	152 1/2	Ned. Ant. 1960	88 1/2
BNG 58 5/4 pct	92	Zout/Ketjen	92	Ned. Ant. 1962	87
Interunie	169.20	Muller en Co	268	ANP Indices	
Ned fondsen	78	Overzeese Gas	100.30	Intern. Conc.	338.4
Robeco	206.70	Rijn-Schelde	195 1/2	Industrie	316.8
Alg Bank Ned.	222 1/2	Sch. expl. mij	20	Scheepv.	117.2
HBU	192	Scholten-Honig	80	Banken	168.4
Nationale Ned.	530 1/2	Stokvis	85 1/2	Handel	153.1
Ngombezi	47	Van Swaay	280	Algemeen	305.9

BEURS VAN NEW YORK

Alum Corp	84 1/4	Westarban	27 7/8	Philips Petr.	62
Amerade	79 1/2	Ford	51 1/2	Rep. Steel	45 3/8
Amer. Tel	55 3/4	Gen. Elec.	86 7/8	Reynolds Tob.	39 1/2
Anacoda	48	Gen. Motors	78 7/8	Royal Dutch	36
Beth. Steel	32 3/4	I. B. M.	50 3/4	Sears Roeb	55 3/4
Boeing	99	Inter. Nickel	93 7/8	Shell Oil	69 1/2
Brit. Am. Oil	36 3/4	J. and L.	58	Sherry Rand	37 1/4
Can. Pac.	69	K. L. M.	100 1/4	Stand. Calif.	55 5/8
Caterpillar	45	MacDonald	47 1/4	Stand. N. J.	61 1/8
Chrysler	43	Mont. Cash	43 5/8	Texas Instr.	117 3/4
Columbia Gas	26 3/4	Nat. Cash	99	Twentieth Cent	55 1/2
Cons. Elec.	53 1/8	N. Y. Centrai	80	U. S. Steel	44 3/4
Dupont	151 3/4	Oil Math	70 3/4	Westingh. Elec.	53 7/8
		Dow Jones	804.94		

Uit gevangenis weer op inbrekerspad

Harde eis tegen brandkastkrakers

WILLEMSTAD - Op elke vraag kreeg de rechter gistermorgen met een hoofdknik of met een zacht gekustert "Ja" antwoord van de vijfentwintigjarige N. C. Ook zijn medebeklaagde S. S. (21 jaar) probeerde lijn niets bezwarend, te ontkennen. Hetzelfde was het geval met de even oude E. O., in tegenstelling met de negentienjarige G. F., die op enkele punten een andere lezing van het getuigen had dan zijn collega's. Met zijn vieren waren zij betrokken geweest bij het verwijderen van de brandkast van een supermarkt aan de De Ruyterkade, welke men vervoerde naar de mondi bij Keraai Specht. In dezelfde nacht nog werd het vierde door de politie aangehouden, nadat zij geweigerd hadden gevolg te geven met hun auto aan het touwen van de politie. De officier zette tegen C. en S. twee jaar gevangenisstraf, gezien hun strafkard.

De behandeling tegen de andere beklaagden werd aangehouden.

De rechter nam stap voor stap de gebeurtenissen door van de nacht van 30 op 31 mei. Eerst was er een auto gestolen; C. bestuurde die. O. en G. zonden op de uitkijk staan. Omdat het nu al een ingewikkelde zaak was, voelde C. er op een gegeven ogenblik niets meer voor, maar O. overreedde hem het toch te doen. Als je eenmaal begonnen bent met iets, moet je het ook afmaken, oordeelde O. Ook O. moest uiteindelijk meehelpen de brandkast naar buiten te krijgen en bij het inladen van de brandkast in de auto. Daarna pikte men G. op. Hij wachtte op de auto. Men reed naar de mondi van Koral Specht en er teruggewerd de auto waarin zij zaten, aangehouden door de politie. Men reed echter door, waarop de politie was schuivingschoten losste. Uiteindelijk werden zij alle vier ingesloten.

Slapoverwekkend

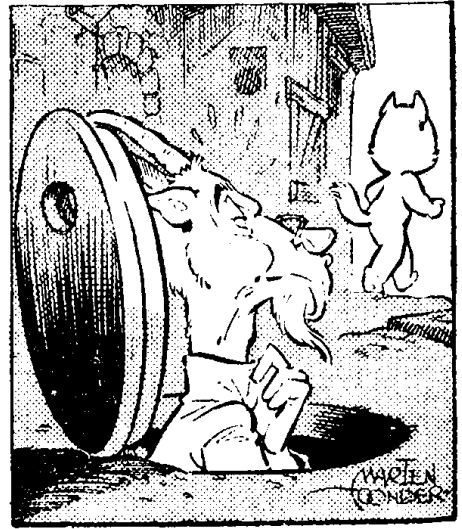
Uit het verhoor bleek, dat C. niet een maand uit de gevangenis was waar hij wegens een andere brandkastkraker had gezeten. Hij was veroordeeld tot twee jaar, waarvan een aantal maanden voorwaardelijk. Om de vraag waarom hij dit gedaan had, antwoordde C. dat hij naar werk had gezocht maar 't niet had kunnen vinden. S. bleek ruim drie jaar zonder werk te zijn. Ook hij was al eerder met de politie in aanmerking geweest. Dit veld ook voor O., hoewel het niet zulke ernstige zaken betrof. O. trachtte te ontkennen dat hij van het begin af op de hoogte van het plan was geweest om de brandkast te kraken. Het verhoor was ongezellig, slapoverwekkend, en een der in de zaal aanwezige advocaten gaf aan deze verleiding dan ook even toe.

De jongste beklaagde G. wilde aan de rechter duidelijk maken, dat hij eigenlijk niet mee had willen doen. C. had hem op een zeker oemhijk gevraagd hem te helpen en toen was hij meesamen. Dat hij op de uitkijk moest staan werd hem pas later duidelijk. Verder vertelde hij de rechter dat men hem later thuis had afgezet maar daarvan geloofde de rechter niet veel, vooral ook, omdat toen G. werd aangehouden bij verandering van zijn been had, omdat hij nader de auto was gestopt door de mondi van huis was gehold. De edelachtbare deed zijn verhaal dan ook af met de mededeling, dat het wel een waarschijnlijke klomk, terwijl de uitspraak van zijn drie vrienden welke belasterend was dan die van hemzelf, heel wat overtuigender.

Geslaagd te Nijmegen

WILLEMSTAD - Aan de katholieke universiteit te Nijmegen is geslaagd voor doctoraal examen in de biologie de heer Carol Yessels. Dit werd vanmorgen uit Nijmegen vernomen. De nieuwe doctorandus heeft vroeger aan het Raduiphuiscollege gestudeerd. Het is niet bekend of hij naar Curacao terugkeert.

Tom Poes en de Maanblaffers

5989. - Commissaris Bulle Bas was iemand van weinig woorden. Zijn opdracht was om een einde te maken aan de onrust in de stad; en daarom greep hij de geleerde Privytskofs in de kraag.
 „Mee naar het bureau!” sprak hij. „U maakt verdacht rumoer!”
 „Halt!” riep de arrestant. „Dezer Zielsknijper is ener hoogstapelaar. Maanblaffers! Prav! Hoi! Wat hem en laat mij in der rust!”
 Het hielp echter niet. De politiechef voerde hem met sterke arm weg, zodat Tom Poes en doctor Zielsknijper alleen achterbleven. De laatste trok zijn jas recht en glimachte.
 „Dat zal hem leren!” sprak hij. „Te zijner tijd zal ik hem wetenschappelijk onderzoeken en zijn driftgraad meten. Nu moet ik mij eerst met Bommel bezighouden.”

Na deze woorden wendde hij zich waardig om en wandelde. Maar Tom Poes was er na het gehoorde niet geruster op geworden. „Heer Olie is geen Maanblaffer!” riep hij de verdwijnende zijde na. „Dat weet u even goed als ik! Maanblaffers bestaan niet en de aangesprokene keek echter op noch om, zodat Tom Poes moedig de schouders ophaalde en wat toberig zijn weg vervolgde. Nu werd er achter hem, op de drie sprong waar het gesprek plaats gevonden, een deksel in de straat goepend, en een in het gehulde figuur rees uit de ontsane opening omhoog.
 „EP”, mompelde deze, „dit alles was zeer interessant. Ik geloof het idee van de maanblaffer nu genoegzaam is ingevoerd. Het tijd om aan het werk te gaan!”

DE ZON VAN DE BERENJAGER

door

KARL MAY

81-7. - Hobbie Frank kwam hard aanlopen. Op wetenschappelijk gebied was hij niet altijd met Jenny eens, maar hij droeg hem daarom geen kwaad hart toe. „Wat krijgen we nou?” riep hij uit. „Waarom bent u in de vijf gesprongen? U zult doornat worden!” „Dat ben ik al”, lachte Jenny. „Pas toch op! U zult nog zwaar verkouden worden en angina spectrum krijgen.” „Angina pectoris, bedoelt u zeker. Dat zal wel niet. Het water is heel aangenaam”, converseerde Jenny vrolijk. „Toch is het ongewenst ook bij deze atmosfeer plotseling te water te gaan. De schoolmeester uit Moritzburg, maar wacht, ik zal eerst even uw hoed opvissen.” Hij raapte een tak op en probeerde Jenny's hoofd-

deksel te bereiken, maar zijn instrument reikte niet ver genoeg. „Voorzichtig!” riep Jenny hem op zijn beurt toe. „Val niet voor ik zal hem zelf wel pakken; ik ben toch al nat.” „Ach wat”, zei Frank, „zie je mij voor zo'n suffert aan, dat ik mijn evenwicht niet kan houden? Oei! Hou me...” Met een plons die iets minder was dan die Jenny van zojuist, verdween de behulpzame Frank onder water. Proes kwam hij weer boven waar hij zijn vrienden, inclusief Jenny zag schuilen van de pret. „Waarom lachen jullie zo stom? Ik ben het slachtoffer geworden van mijn beleefdheid en als dank word ik nu uitgelachen. Ik zal er te zijner tijd rekening mee houden!”

Drieduizend kinderen krijgen verkeersdiploma

WILLEMSTAD - De jaarlijkse schoolexamens ter verkrijging van het diploma voor veilig verkeer werden dit jaar afgenomen op donderdag, 22 juni. In totaal gaven zich zeventig scholen op met een totaal aantal van 122 klassen, 95 vijfde klassen en 27 zesde klassen. Duide-lijk is er de laatste jaren een verschuiving van de zesde klas naar de vijfde klas te zien, wat het verkeersonderwijs betreft.

De oorzaak van deze verschuiving naar een lagere klas is gemakkelijk te raden. Deze verschuiving is hierin gelegen dat bijna al de zesde klassen juist in de examentijd zitten en dat de leerkrachten hun handen vol hebben om hen voor de toelatingsexamens klaar te maken.

In de vijfde klassen is het aantal kinderen dat examens moet doen veel geringer en zodoende kan de leerkracht in deze klas meer aandacht besteden aan het verkeersonderwijs in het algemeen en aan het klaar maken voor dit examen in het bijzonder.

Door de schoolhoofden werden opgegeven 4062 kinderen. In totaal deden 3803 kinderen hun verkeers-examens.

Vijf kinderen wisten te slagen met de grootste lof: 1. Errol Prince (Paulusschool); 2. Monique Jonkheer (Marinusschool); 3. Benny Gomes Casseres (Joh. van Walbeekschool); 4. Huntly Martien (Martinus de Porresschool); 5. Eric Lucas Martina (Martinus de Porresschool).

Zes en zeventig kinderen slaagden met lof. 3014 kinderen kregen hun diploma. 718 werden afgewezen.

Klas 5 b van het H. Hartcollege kwam het beste voor de dag met het minste aantal fouten in procenten uitgedrukt.

De vijf beste klassen in volgorde zijn: 1. H. Hartcollege (Mgr. Nieuwstrat); 2. St. Jozerschool (Ooststrat); 3. Pirecollege (Santa Rosa); 4. Martinus de Porres (Santa Rosa); 5. A. Schweitzerschool (Salinja).

In totaal waren er dertien klassen waarin geen enkel kind werd afgewezen. Zesentwintig klassen waar maar een of twee kandidaatjes werden afgewezen.

Er waren echter niet minder dan 23 klassen die een klasgemiddelde van meer dan acht fouten behaalden. In deze klassen moet men dan ook het overgrote deel der afgewezenen zien. Het is niet te ontkennen dat in deze klassen het verkeersonderwijs op een zeer gevoelige wijze is geïmplementeerd. Dit spijt de Vereniging voor Veilig Verkeer, en ook de agenten van de verkeersstuur, ten

zeerste. Zij spreken dan ook de wens uit dat juist op deze scholen en in deze klassen het verkeersonderwijs in het komende jaar meer aandacht zal krijgen. Zij geloven namelijk niet dat de schuld bij de kinderen gezocht moet worden. Ook niet aan de samenstelling van het examen, niet aan de heren G. A. Benschop en P. M. Cijntje, maar bij de leerkracht.

Het bestuur van de Vereniging voor Veilig Verkeer spreekt op de eerste plaats zijn dank uit aan de agenten Benschop en Cijntje. Deze twee mensen hebben een heel jaar lang, elke dag kinderen in de verkeersstuur ontvangen en hen ingewijd in de regels van het verkeer op de weg. Men twijfelt er geen ogenblik aan dat hun werk vruchten heeft afgeworpen en nog afwerpen zal als deze kinderen daadwerkelijk aan het verkeer zullen deelnemen.

Het bestuur spreekt dan ook de wens uit dat deze twee agenten nog lang hun beste krachten mogen blijven geven in de verkeersstuur aan de kinderen.

Namens de leden van de Vereniging ook dank aan Br. Smetsers. Hij was de man die dit jaar het gehele examen organiseerde, de examens opmaakte en alles tot in de puntjes wist te regelen. De Vereniging is zich wel bewust dat dit veel organisatie

en veel zorgen met zich meebracht. Een woord van dank aan hoofdagent H. H. M. Greijmans die met zoveel zorg het opgemaakte verkeers-examen aan de regels der verkeers-wetten toetste. Hij was de man die de organisatie op zich nam op de dag van het examen. Dank zij zijn medewerking waren overal agenten in de klassen tijdens de examens en had alles zo een vlot verloop.

De Vereniging voor Veilig Verkeer hoopt aan de vijf kinderen die slaagden met de grootste lof een blijvende herinnering te kunnen geven in de vorm van een waardevol geschenk.

Ook voor hen die slaagden met lof zal extra aandacht worden besteed. Zij zullen nadere inlichtingen ontvangen, hoe dit alles zal geschieden. Tot slot mag zeker niet onvermeld blijven dat 32 kinderen van de Prof. van Houtenschool, zijnde een school voor bijzonder lager onderwijs, in de verkeersstuur hun examens deden.

Al deze kinderen deden het voortreffelijk en het was bijzonder verheugend dat niet één van hen behoefte te worden afgewezen. Alle 32 kinderen slaagden en twee zelfs met lof.

De uitreiking der diploma's zal voor hen een feestelijk tintje krijgen.

FEUILLETON

Mijn naam is Michael Sibley

Door
JOHN BINGHAM

72) Hij had zich geen zorgen hoeven te maken. Wanneer de politie eenmaal een zaak heeft afgerond, is dat het einde. Niemand werd ooit opgehangen voor de moord op John Prossert op de 29e mei te Ockleton.

Kate en ik trouwden een paar weken later met een speciale vergunning en ik nam ontslag bij de krant. Gelukkig maar dat ik mijn verhalen altijd onder een andere naam had geschreven. Ik had zelfs mijn correspondentie met redacteurs onder die naam gevoerd en er cheques op ontvangen. Er was dus geen reden om bang te zijn dat mijn carrière op dat punt ongunstig beïnvloed zou worden door het proces.

Ik besloot te gokken op een bestaan als broodschrijver en ik had succes. Ik kocht mijn tegenwoordige buitenhuis in Cotswold, precies een maand voor de oorlog uitbrak en ter wille van Kate liet ik mijn naam veranderen. In theorie verlaat je, na in een proces vrijgesproken te zijn, de rechtszaal zonder een smet op je naam. In de praktijk echter blijft er altijd iets hangen. Sommige lieden namelijk blijven van mening dat de jury zich misschien heeft vergist. Daarom moest Michael Sibley tenslotte toch sterven bij wijze van spreken, maar die dood bleek heel plezierig te zijn. Ik mag er terloops nog aan toevoegen dat een van de redenen waarom ik vrijgesproken werd (zoals ik later hoorde) was dat men mij zo'n slecht spreker vond. Het schijnt dat ik daar in de beklagdenbank haktele of met de mond vol tanden stond en wel in die mate, dat de jury het onwaarschijnlijk achtte dat een berekenende moordenaar in die mate gebrek aan koelheid en zelf beheersing zou hebben getoond.

Bij het overwegen van mijn naamsverandering dacht ik ook aan de waarschijnlijkheid dat Kate en ik kinderen zouden krijgen; ik wilde niet dat zij door het leven zouden gaan als nakomelingen van een man die heeft terechtgestaan voor moord. Ik ben nu blij dat ik gehandeld heb zoals ik deed.

We hebben een blond dochtertje, ze heet Margaret en is vier jaar oud. En we hebben een jongen van negen die Francis heet. Hij is donker van uiterlijk zoals ik, maar knapper om te zien dan ik ooit geweest ben. Hij werd in het begin van 1940 geboren, terwijl ik ingekwartierd lag met de Royal Engineers in Aldershot, voordat ik uitgezonden werd naar het Midden-Oosten. Armie, Kate, de oorlog was voor haar vermoedelijk zwaarder te dragen dan voor de meeste andere vrouwen. Ze had me al één keer bijna verloren, en nu dreigde opnieuw het gevaar dat ze me zou verliezen, en ik geloof zelfs dat ze er van overtuigd was dat ik de vijandelikheden niet zou overleven.

Terwijl ik dit schrijf, met mijn schrijfmachine in de tuin gezeten, is het een prachtige voorjaarsdag. Ik heb een mooi uitzicht over het panorama van Cotswold, en de hemel is onbewolkt. Waar de tuin eindigt begint een klein bos en er is een beek, en ik kan een paar Vlaamse gaaien horen klijven met elkaar. De bomen zijn helder groen met het schone, frisse jonge blad, dat typerend is voor deze tijd van het jaar. Kate is op haar fiets naar het dorp gegaan om wat inkopen te doen bij de kruidenier en ik moet „een oogje op de kinderen houden”, wat dit dan ook mag betekenen.

De korte-verhalenmarkt is natuurlijk niet wat ze voor de oorlog was, omdat er papier-schaarste is, maar ik ben zo verstandig geweest - of misschien kan ik beter zeggen dat ik het geld te hard nodig had - om mijn connecties aan te houden, en dus mag ik niet klagen. Ik heb eveneens een paar romans geschreven en een daarvan wordt waarschijnlijk verfilmd.

Dus ben ik in werkelijkheid erg gelukkig. De donkere dagen van het verleden, de minderwaardigheidscomplexen uit mijn school- en jeugdijaren, zijn voorbij. Ik vraag me zelfs af waarom ik ooit bang voor Prossert ben geweest. Ook de herinneringen aan het proces en de oorlogsjaren verbleken reeds.

Het dorp is niet meer dan tien minuten lopen bij ons vandaan, en wanneer Kate terugkomt, zal ik er vermoedelijk zelf heengaan. Ik kan vanuit mijn tuin de kerktoeren zien en tegenover de kerk ligt de „Crossed Keys”, waar het hier heel behoorlijk is. Gewoonlijk speel ik er een

partijtje biljart met George Farrow als hij is. Hij is een zwaargebouwde man met een snor en donkerbruine, trouwachtige ogen. Hij zij hem leid ik een onberispelijk leven; zijn vergunning is altijd in orde, mijn radio- en mijn papieren zijn vernieuwd op de datum, mijn kat behoort en ik betaal hondenbelasting met mijn spaarbiljet, want, om met politieke termen te spreken, wanneer je eenmaal een overtuigde hebbt begaan, ben je een getekend man voor de rest van je leven. Dan heb je een strafblad op de politie.

„Natuurlijk, wanneer je beschuldigd bent van moord”, zei ik op een keer tegen hem, „dan kan aan dat de rest van je leven er natuurlijk meer op aankomt.”

Hij richtte verbaasd zijn trouwachtige blik op mij. „Moord, meneer? Niemand in deze controu is ooit beschuldigd van moord.”

„Niemand?”

„Niet zolang ik hier ben in elk geval. De hoop ook niet dat het ooit zal gebeuren.”

„Ik hoop evenmin dat het ooit zal gebeuren”, herhaalde ik vurig.

„Het zijn allemaal vriendelijke, solide mensen hier. Ze zouden er niet zo min over hebben een moord te plegen als u of ik, meneer.”

„O, nee?”

„Nee, meneer.”

„Net zo min als ik?”

„Ja, meneer. Bestlist. Gelooft dat maar wel, mij.”

Ik keek de gelagkamer rond naar de verschillende gezichten, naar al de bewijzen van kameradschap en goedgemoedheid, naar het landelijke zelfvertrouwen en dezaamheid.

Politiechef George Farrow classificeerde me daarmee en ik voelde mijn geestkracht versterkt worden, bijna tot een gevoel van voldoening, als van iemand die iets goedgemaakt.

„Ik geef nog een rondje”, zei ik plotseling. „Moet er iets gevierd worden, meneer?”

Ik knikte. „Vrijheid.” Ik lachte om de begripvolle uitdrukking op zijn gezicht. Maar ik kon moeilijk verklaren wat ik daarmee bedoelde, omdat ik het zelf nauwelijks wist. Ik wist alleen dat het om de een of andere erg belangrijk voor mij was.

EINDE

4RUBA PEST CONTROL
 Volledige garantie.
 prompte behandeling.
 Tel. 1957 en 1958

	Bovenwinden			
	Totaal	Harde leningen	Zachte leningen	Scheutleningen
I. Induſtrie en Handel	12.748.000	2.134.000	4.454.000	6.158.000
II. Landbouw, Visserij en Veeteelt	P.M.			P.M.
III. Landbouw, Visserij en Veeteelt	P.M.			P.M.
IV. Toerisme				
V. Onderwijs en Cultuur	1.901.000			1.901.000
VI. Volksontwikkeling en Reintegratie	3.042.000		1.816.000	1.426.000
VII. Volksgezondheid, Sociale en Maatschappelijke Zorg	2.324.000	226.500	457.600	1.883.000
VIII. Onderzoek, Voorbereiding, Toezicht				
	20.313.000	2.490.000	6.527.000	11.296.000

RIO DE JANEIRO — Kapper Nelson de Medeiros an Rio de Janeiro is boos. Niet alleen omdat drie bandieten die hem overvallen en zijn kleren hebben meegenomen, maar vooral omdat zij ook zijn knippenaar met meenemen.

Oranjestad, tel 1020
San Nicolas, tel. 5180

THE ZUCKER

raats eens een zoeker

plaats eens een zoekertje

Toegang f 2,00 — 18 jaar.

● Engelse haven.

● Markt te St. John's.

DE ANTILLIAANSE LUCHTVAARTMAATSCHAPPIJ is op Antigua en Guadeloupe een gewaardeerd gast. Dat bleek overduidelijk uit de ontvangst van de groep, welke de openingsvlucht van de A.L.M. meemaakte, en de wijze waarop deze groep werd geféteerd gedurende een verblijf van vijf dagen op die eilanden. Op de luchthavens wapperden de Antilliaanse en A.L.M.-vlag, er waren welkomst-punches, hoge eilandelijke autoriteiten begroetten ons, alles was perfect georganiseerd. De A.L.M. wordt op deze eilanden gezien als een koninklijke luchtvaartmaatschappij.

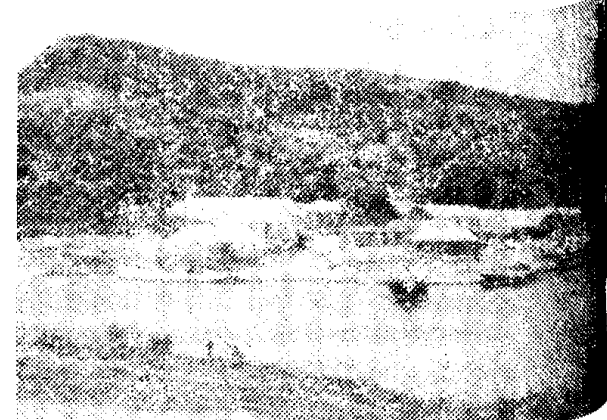
● Shirley Heights.

● St. John's.

● Dickinson baai.

● Nelson's Dockyard

ANTIGUA, EILAND IN DE ZON

OP BEIDE EILANDEN had de groep een druk, goed verzorgd programma af te werken, bezaaid met cocktailparties, diners en overdadige lunches in de beste hotels. Op Guadeloupe werden de ALM-gasten bovendien verrast met een wervende show van de folkloristische dansgroep La Prigotte in „madras et foulard" costumes. ALM-agent Air France had hier een bus ter beschikking gesteld, waarmee twee fascinerende rondtochten over het grote eiland werden gemaakt. Op Antigua lag de organisatie hiervan in handen van het toeristenbureau en Alexander Parrish (Antigua) Ltd.

Koninklijke A L M

ALS MEN DE creboog met enorme letters „Welcome to Antigua" en „Independence" met daarboven in kleine letters „in association" en daar weer onder „in 1907" gepasseerd is, genoten heeft van de rijkdomen, uit het schamele maar schone stationsgebouw en in de taxi is gestapt en dan over 'n enormelijk slechte weg rijdt, dan vraagt men zich af: Wat zou de ALM in godsnaam op dit eiland? Men begint daarna steeds meer te twijfelen aan de leiding van onze nationale luchtvaartmaatschappij: elk moment hartkloppingen omdat het verkeer links aankomt, het wegdek wordt steeds slechter, de huizen zijn zo armoedig en de inwoners zo slecht gekleed, open rictingen, het stinkt in de noodsstad St. John's. Tot het moment dat het Jolly Beach hotel bereikt is: de ALM komt sterker te staan. Als men twee dagen over het eiland heeft geworven en daarna drie dagen over Guadeloupe en in de ALM machine opstijgt van Pointe à Pitre, dan gelooft men niet alleen in de toeristische toekomst van de eilanden, maar ook in de toekomst van de ALM.

Antigua maakt deel uit van de Britse Benedenwindse eilanden, samen met Montserrat, Barbuda, Redonda, St. Kitts, Nevis, Anguilla en de Britse Maagdeneilanden. What's in a name, zei u-wet-wel-wie, inderdaad, want ofschoon deze eilanden deel uitmaken van dezelfde archipel waartoe Saba, St. Maarten en St. Eustatius behoren, welke de Bovenwindse eilanden genoemd worden, houden de Britten het op de Benedenwinden. Zo vreemd is een en ander toch weer niet, want, zo vertelde men ons, je moet het vanuit het nautisch oogpunt bekijken en dan liggen Antigua enz. beneden en St. Maarten enz. boven de wind. Waarna een verhandeling volgde, welke te maken heeft met de zeevaart. En wij gingen met de ALM. Door de lucht.

● COLUMBUS

Het toerisme anno 1967 is niet meer vrij te denken van een brokje geschiedenis. En onze gastheren en -vrouwen waren graag bereid ons in te lichten. Wij zijn immers van de krant, nietwaar? Goed, Columbus ontdekte het eiland een jaar nadat hij Amerika ontdekt had. Of Columbus er verantwoordelijk voor is, weten we niet, in elk geval werd het eiland genoemd naar Santa Maria la Antigua de Seville. De Britten koloniseerden Antigua het eerst; in 1632. Daarna kwamen de Fransen voor korte tijd, die het eiland overdroegen aan de eerste kolonisatoren bij het verdrag van Breda in 1667.

Antigua is het belangrijkste eiland van de Britse Benedenwindse groep en is dan ook het enige, dat er recht op heeft om mee te praten over de toeristische industrie. Naar men ons vertelde.

Het eiland lijkt een tikeltje op Barbados, zei men, maar is iets kleiner (Barbados is 166 vierkante mijl en Antigua 108). Antigua heeft even-

vel een mooiere natuur, een fraaiere kustlijn met onvoorstelbaar mooie stranden — en die hebben we zelf gezien. Het klimaat is droog en zonnig, afgewisseld met verademing brengende regenbuien.

● MILL REEF CLUB

Nadat we een groot deel van het eiland hadden bezichtigd en goed onderhouden taxi's (bestuurd door mannen die veel van hun vader-eiland afweten was het voor ons bepaald geen wonder dat de Mill Reef Club aan te treffen (in een van onze spaarzame vrije uurtjes): een nederzetting van gefortuneerde Amerikanen in een paradijselijke omgeving met als centraal punt een club-paleis, vanwaar men een overweldigend uitzicht heeft over de Exchange-baai.

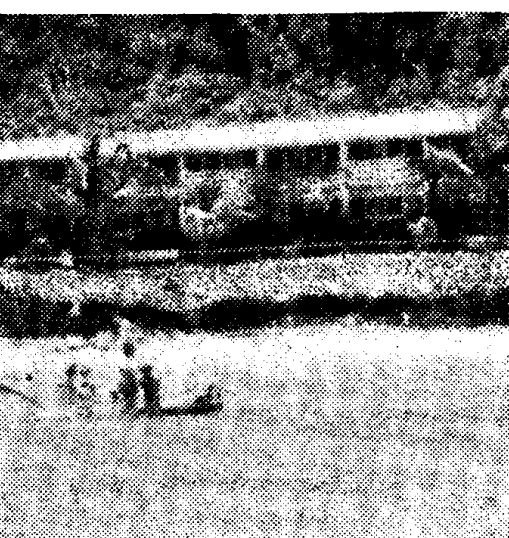
Het merendeel van de bungalow-eigenaars komt elk jaar voor enkele maanden naar het eiland; het overige deel woont er permanent. Jacqueline Kennedy heeft er ook gelogeed. Onze taxi chauffeur zegt, dat er wel degelijk sprake is van discriminatie bij de Mill Reef Club. 's Avonds tijdens een cocktailparty verzekerde men ons, dat dit niet (meer) het geval is. De leden van de club hebben nu een soort stichting opgericht, waarvan de gelden naar charitatieve en sociale instellingen gaan. Op de donderdagen mag „men" de club bezoeken: met een speciale pas en op uitnodiging van een van de leden.

● NELSON'S DOCKYARD

Dat was dan een van de „attracties" van Antigua, maar een werkelijke verrassing is de Engelse haven, of, zoals men wil, Nelson's Dockyard. Na een fascinerende tocht van het Jolly Beach hotel, dwars over het eiland, door suikerriet-velden, over heuvels, door passen, langs zacht glooiende weiden, koeien, schapen, 'n enkele geit, afgewisseld met enkele stops, vanwaar we konden genieten van prachtige panorama's bereikten we eerst Shirley Heights, een immens groot fort op een hoge bergpiek. Achter ons land, links van ons de zee, maar recht voor ons een meander-vormige inham, uitmondend in een

● „Warri", het nationale gezelschapsspel op Antigua.

● Het Blue Waters Beach hotel.

spiegelglad binnenmeer, waaraan Nelson's Dockyard, de plaats waar Admirals, Rodney en Hood afmeerden tijdens de Napoloonische oorlogen om te bekomen van hun gevechten met de Spanjaarden, Portugezen, Fransen en Hollanders.

Na dit adembenemende vergezicht, en hiermee hebben wij niets teveel gezegd, komen we over een slingerende weg bij de Engelse haven aan, voor vijftigduizend pond gerestaureerd door de vereniging van vrienden van de Engelse haven. Hier is ex Royal Navy commandant V. E. B. Nicholson de commandant, een door de zon geblakerde en door de zee verweerde, maar bijzonder veerkrachtige Engelsman, die daar is blijven „hangen" na een wereldreis met zijn twee zoons. Op het moment dat een rijke Amerikaan aan Nicholson vroeg of hij diens jacht kon huren, rook Nicholson geld. Hij biedt nu ongeveer dertig luxe-jachten, zeil- en motorschepen met bemanning en proviand, te huur aan voor zo op het eerste oog forse prijzen.

● PERFECT

Nicholson heeft een zo perfecte organisatie in het historische bouwwerk op poten gezet, dat hij bemanningen ter beschikking heeft, die niet alleen kunnen zeilen, maar ook kunnen koken en musiceren. Door hard werken heeft hij nu het betrouwbaarste verhuurbedrijf ter wereld en een van de drukste jachthavens in het Caribisch gebied.

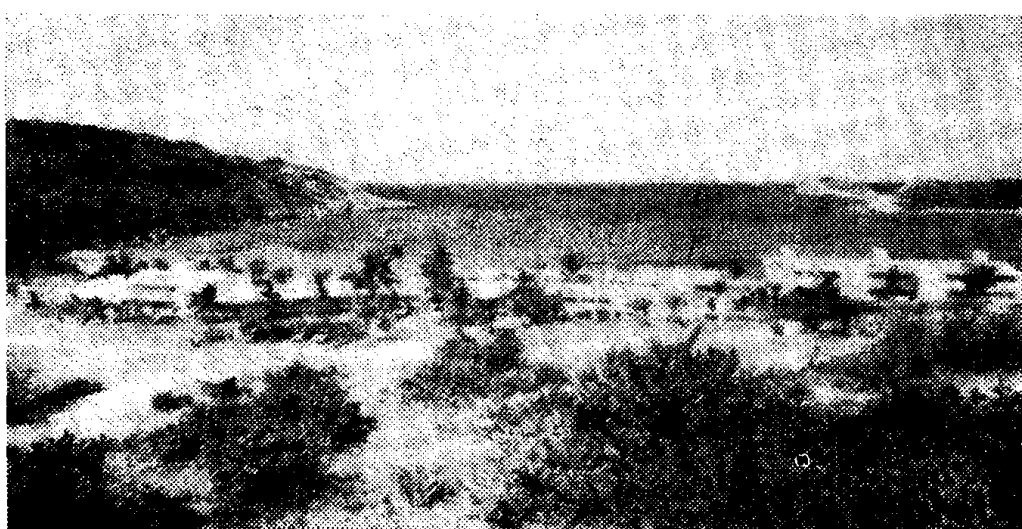
Als wij in de Admiral's Inn aankomen, het belangrijkste gebouw van Nelson's Dockyard, staat Nicholson met Larry Gordon te praten. Even later blijkt, dat Gordon Playboy-fotograaf is. Dat betekent: bunnies. En iedereen — althans het mannelijke deel van onze groep — denkt aan de glanzende platen in het geperfectioneerde sex tijdschrift. Het wordt een desillusie, de zes bunnies. En we hebben onze algemene ontwikkeling weer uitgebreid: fotograferen is een kunst.

Geen desillusie is de lach in de Admiral's Inn; smakelijk, goed verzorgd en omgeven door een uitnemende, vriendelijke bediening. Alle gebouwen van Nicholson's Dockyard zijn vakkundig gerestaureerd — gelukkig niet gemoderniseerd. Ook de tien hotelkamers van de Admiral's Inn zijn in de historische sfeer gehouden. Een bezoek aan het in de onmiddellijke nabijheid gelegen Nelson museum — er wordt verteld dat Nelson daar gewoond heeft, zijn bed staat er zelfs nog — is interessant; men komt dan al „in the mood" voor een zeereis aan boord van een van Nicholson's jachten.

● NACHTLEVEN

Antigua is geen eiland voor toeristen die behoefte hebben aan een openbaar nachtleven. De eilandbe-

● Tijdens een tocht over het eiland wordt men telkens verrast op schitterende vergezichten.

● Het Half Moon baai hotel.

woners zeggen wel, dat er twee nachtclubs zijn, dat is hun goed recht. Wij hebben voor dergelijke zaken een andere benaming. Maar overdag hoeft men zich bepaald niet te vervelen. Het landschap is afwisselend en er zijn tal van stranden en intieme baaien, waar men zich in een andere wereld waant. Een bezoek aan de pottenbakkerij kunnen we aanbevelen; men kan er eventueel bestellingen plaatsen.

● HOTELS

Wat voor een vakantie kan men in Antigua doorbrengen, zonder dat men met een teleurgesteld gevoel thuis komt? Dat is een lastige vraag. Het antwoord luidt zoets als: „Om uit te rusten". Maar dan weet men nog niet veel. Waarom dit antwoord? Ten eerste: de hotels zijn formidabel.

De hotels van Antigua: bijna alle gericht op het resort toerisme. Er staan een paar handenvol van die fraaie gebouwen. Zeer luxueus met zeer grote kamers. Alle midden in een schitterende flora, veel palmbomen, veel gras, veel bloemen. Vooral van al dat groen gaat een weldadige rust uit. Er dan zijn uiteraard al die hotels begenadigd met een ruim, splinterend wit strand, aan zacht kabbelend, kristalhelder water.

Ons favoriete hotel is de Carib-met die op Curacao, dus nogal hoog. Maar men krijgt bestid waar voor zijn geld: goede waar. Voor het entertainment is men vrijwel uitsluitend aangewezen op de hotels. De hoofdstad St. John is 's avonds zo dood als een pier. In het toeristenseizoen heeft men trouwens ruim schiets voldoende aan het vertier in de hotels; een grappenmaker vertelde ons, dat Antigua meer steel- en andere panden heeft dan inwoners. Het lijkt er inderdaad op.

Ons favoriet hotel is de Caribbean Beach Club; verdeeld in 32 ka-

welijks een stad te noemen. Van af een van de heuvels lijkt het een pittoresk dorp. Maar men moet onmiddellijk andere bijvoeglijke naamwoorden bedenken als men dit dorp inrijdt. Direct wordt men geconfronteerd met de armoede van dit mooie eiland. Van straten is nauwelijks te spreken, overal hangt een bedompte, onhygienische geur (of stank), de gebouwen zijn lelijk, veel vervelend en rijkelijk bevoorradet winkels komt men niet tegen. In St. John's beseft men, dat de Amerikaan, die zegt dat Willemstad „so clean" is, de waarheid spreekt, en niets anders dan de waarheid.

Politiek is Antigua vrij stabiel. Onze taxi-chauffeur heeft er vrede mee, zegt hij, trouwens, hij vindt het allemaal best. De vakbond is tevens de politieke partij. Er was één vakbond, maar — vermoedelijk ons noodlot — tijdens ons verblijf kwam een scheuring in de bond en dus in de partij. Niemand maakte er zich druk over. Ook niet over de macht van de vakbond, welke bepaalt dat niet met machines gewerkt mag worden om de werkloosheid te beperken, zodat de wegen abominabel zijn en de bouwwerken op een middeleeuws aandoende wijze langzaam verrijzen.

De mensen sterven niet van de honger, maar van het loon kunnen ze nauwelijks leven. Gelukkig is de grond uiterst vruchtbaar en is de neerslag voldoende, zodat in het voor- of achtertuinje wat groente verbouwd kan worden. De meer velden hebben een koe of ander beest, dat melk geeft.

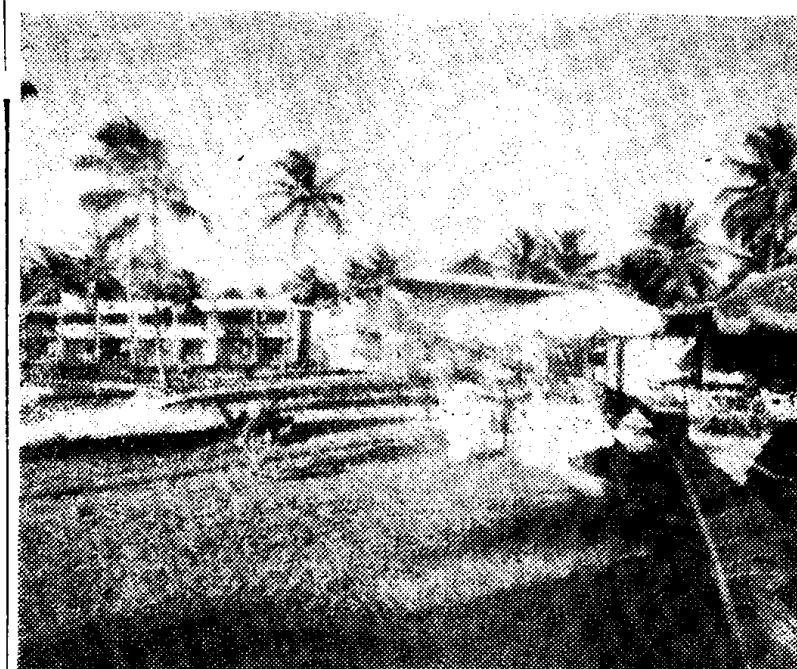
● WEINIG GEDAAN

De Britten hebben bitter weinig gedaan voor het eiland; het eerste bewijs ter staving van deze houde bewering zijn de scholen. Het zijn

Begiftigd met fraaie natuur

voor het merendeel grote, hotten, waarin vaak vier of vijf klassen bij elkaar onderwijs krijgen. Tussen de kinderen door lopen de honden, kippen en ander vee. Nog een procent van de kinderen nagenoeg niet gekleed; schoenen rond men sporadisch tegen. En nieuwe scholen blijken door een nadere instelling te zijn geschoon. Maar als we op dergelijke zaken gaan letten, waar blijft onze vakantie dan? We rijden snel naar de heerlijke Jolly Beach hotel en wassen het vuil van St. John's en de scholen van ons lichaam in het blauwe zilte nat, dat we even later wegs afspoelen met afwisselend koud en warm water in onze conditioned kamer. Het diner smaakt uitstekend. Het bed is dons-zacht.

De volgende dag rijden we naar de Coolidge luchthaven, lopen onder het bord „Independence" door en stappen in het vliegtuig. Vingt minuten later zijn we in Guadeloupe. „Hopping" zeggen Amerikanen. Inderdaad, hop, hop, Brits in Frans gebied. Dat is Caribisch gebied.

● Een deel van de tuin van het Jolly Beach hotel (links). Een van de Indische kamers van hetzelfde hotel.

